

सामानाधिकरण उपमान समास

कुत्सितानि कुत्सनेः । कुत्समानानि
कुत्सनेः सह प्राक्वत् । वैभाकरणरवसूचिः ।
मीमांसकदुर्द्धरेः ।

पापाणके कुत्सिते पूर्व
सूत्रापवादः । पापनापितः । अणकु कुलालः

उपमानानि सामान्यवचनेः ।

घनश्च श्यामो घनश्यामः । इह पूर्वपदं
पदं तत्सदृशे लाजाणिकमिति सूचयितुं
लौकिके किञ्चिद् इव शब्दः प्रयुज्यते । पूर्व
निपातविधयार्थे सूत्रम् ।

उपनीयन्ते सद्रुशतमा
परिच्छिद्यन्ते । यैस्तान्युपमानानि सद्रुश
निरूपकाणीत्यर्थः । सामान्य उपमागोपमय
शाब्दात् घन, तमुक्तवन्तः शब्दाः सामान्य
वचनः ।

घनश्च श्यामो घनश्याम इति
लौकिके नृत्विह घन इव श्याम
इति किञ्चिद् घनशब्दस्य श्यामशब्दस्य
निकायं वृत्तिर्वल्लक्षणसामानाधिकरण्याभावात्
कथमिह समासः, इवशब्दापेक्षानासात्त्विकी-
त्येवमत्र आह - इह पूर्वपदमिति ।

उपमितं व्याख्यादिभिः सामान्नाप्रयोगे ।
उपमेयं व्याख्यादिभिः सह प्राप्तसाधारण
धर्मस्या प्रयोगे सति । विशेष्यत्वं इव निपा
तार्थ सूत्रम् । पुरुष व्याख्यः । नृसौमः ।
व्याख्यादिराकृतिगणः । सामान्ना प्रयोगे किञ्च
पुरुषो व्याख्य इव शूरः

पुरुष व्याख्य इति । पुरुषो
व्याख्य इवेति विश्रुतः । अत्र सादृश्योपपादकः
शौर्मलोकः साधारण धर्मः, स इह नोपात्त
इति भवति समासः ।

पुरुषो व्याख्य इव शूर इति,
शौर्मलोकः व्याख्य सादृश इति भावत् ।
अत्र शौर्मलोकोपमानोपमेय साधारण धर्मस्य
प्रयोगान्न समास इति भावः